

ствува въ гърдитѣ си ударитѣ на сърдцето. Единъ вж-
трешенъ гласъ го вълнува . . .

— Бжди великъ, о Левски! Цѣлъ български на-
родъ те почита и слави за твоята твърда вѣра въ бъл-
гарското свето дѣло и за твоята славна смъртъ на бе-
силката!

Около насъ имаше чужденци въ тази минута. Ние
видѣхме, какъ и тѣ смирено колѣничиха и като че ли
пришепнаха :

Паметникъ на Апостола

Слава на великия българинъ!

Останалото около тържеството се знае отъ всѣки
нашъ четець: речи отъ много лица за дѣлото на Апо-
стола, поднасяне на многобройни вѣнци, минаване въ
стѣпка отъ войски, ученици, юноши, дружества и народъ
предъ паметника . . .

Когато всичко се свърши, гоститѣ се приближиха
да разгледатъ отблизу паметника и да прочетатъ надпи-
ситѣ. Освенъ името на Апостола, четѣха се още 600 - 700
имена на загинали карловци. Следъ това народътъ се
отправи да иде и види въ горния северозападенъ край